

kommercielle radio- og tv-stationer som de kommercielle gennem bl.a. større autonomi i forhold til hinanden, lovgivning og frekvensmuligheder, skal tænkes ind i en anden lovmæssig ramme. Det skal ske med henblik på at gøre de ønskede ændringer så stærke og relevante som muligt i forhold til bl.a. teknologisk ændrede forudsætninger.

I den forbindelse er det essentielt for partierne, at alle, såvel kommercielle som idébaserede radio- og tv-stationer, får adgang til nye teknologiske muligheder. Loven sonderer ikke nok mellem de forskellige virksomhedsformer og disses forudsætninger.

Partierne finder, at loven ligeledes rummer en lang række uklarheder samt bygger på flere usikkerheder og utilstrækkelige grundlag. Herunder finder partierne det vigtigt at pointere, at licensstigningen bl.a. dækker over flere engangsinvesteringer og uklarheder om midlernes anvendelse på trods af en klarere definition af public service-begrebet, og at der i forhold til digitaliseringen af de jordbaserede sendenet med loven ændres en lang række forudsætninger for, at partierne kan stå bag investeringerne i nettet. Der mangler forretningsgrundlag og en lang række undersøgelser, og partierne finder derfor ikke, at de eksisterende beregninger og anbefalinger er tilstrækkelige til, at partierne på det nuværende grundlag kan støtte investeringerne i et sådant net.

Partierne finder desuden de nye frekvensberegninger på det analoge FM-bånd til radio for utilstrækkelige, idet partierne gerne havde set en grundig diskussion og undersøgelse af mulighederne for en helt ny frekvensallokering.

Desuden finder vi, at mediaftalens koncession på den fjerde kanal er uhensigtsmæssig såvel i forhold til DR som eventuelle kommercielle virksomheder, der måtte byde på den. Den femte kanal burde have været landsdækkende og ikke næsten landsdækkende. Provenuet fra denne kanal er således meget usikkert. En maksimal dækningsprocent for den femte kanal ville kræve en større nyberegning af frekvenslandkortet. Det er vi klar over. Derfor også argumenterne som beskrevet tidligere om frekvensallokering.

Partierne finder generelt, at en ny lov om radio- og fjernsynsvirksomhed skulle have været underkastet en langt mere grundig teknisk, økonomisk, kulturpolitisk og erhvervs-mæssig diskussion og behandling, end tilfældet var, da me-

dieaftalen blev forhandlet på plads i løbet af en weekend i marts måned 2000 af forligspartierne.

I den forbindelse finder mindretallet det relevant at gentage forslag til vedtagelse fra forespørgsel F 49 den 11. maj 2000, der beklager regeringens forhandlingsform, herunder at partier, der var indbudt til forhandlingerne, ikke fik svar på de teknisk og politisk afklarende spørgsmål, som de var blevet opfordret til at stille, og at regeringen på intet tidspunkt i forhandlingsforløbet informerede de indbudte partier om sine skiftende udspil.

Partierne anerkender regeringens ret til at vælge sine politiske forhandlingspartnere og indgå politiske aftaler med hvem den ønsker, men opfordrer regeringen til fremover at gøre brug af mere anstændig forhandlingsskik.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1-7 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen): Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til fornyet behandling i Kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:
47) Anden behandling af lovforslag nr. L 116: Forslag til lov om Danmarks Tekniske Universitets (DTU) overgang til selveje. (Danmarks Tekniske Universitets kapitalforhold m.v. som selvejende universitet).

Af forskningsministeren (Birte Weiss).
 (Fremsat 15/11 2000. Første behandling 24/11 2000. Betænkning 6/12 2000. Ændringsforslag nr. 4 af 11/12 2000 uden for betænkningen af Aage Frandsen (SF) og Søren Kolstrup (EL)).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.